

изяв. прѣм. неопрѣд.) отъ Наполеона Бо-
напарта.
Стари-ти Българе *почитамъ* (изяв. поглави
прѣм.) двѣ главны божества, кой-то *носижъ*
(изяв. прѣм. опрѣд.) имена-та Бѣль-богъ и
Черенъ-богъ; едно-то *сьмь* (изяв. прѣм. не-
опрѣд.) на добро-то, а друго-то на зло-то.
Просвѣщеніе-то *имамъ* (условно прѣм. огнос.)
гонители, то *распростраямъ ся* (вид. о-
прѣд. сълаг. прѣм.) по цѣлый свѣтъ. Гърчко-
то духовенство всякогы *припастствуамъ*
(изяв. прѣм. неопрѣд.) на народно-то ни про-
свѣщеніе. Зли-ти чловѣци *радеамъ ся* (изяв.
наст.) за злополучіе-то на други-ты. Българ-
ский царь Симеонъ *царувамъ* (изяв. прѣм.
неопрѣд.) надъ еднаж широкъ Държавъ. Той
обычамъ ся (изяв. прѣм. неопрѣд.) отъ свои-
ты народы, защо-то тойгы *управлявамъ* (изяв.
прѣм. неопри.) съ мѣдрость. Сребролюбецъ-
тъ *желаѣжъ* (сълаг. прѣм.) *имамъ* (подч. наст.)
всѣчко-то сребро на свѣта, *можѣжъ* (условно
прѣход.). Онѣя родителіе, кой-то не ся *ста-
раѣжъ* (изяв. наст.) за добро-то възпитаніе на
чѣда-та си, *грѣшижъ* (изяв. наст.) прѣдъ Бога.
Ные *достигаамъ* (вид. еднокр. изяв. прѣм.
опрѣд.) по-щастливы врѣмена. Всякой *земамъ*